

La primera institució d'un poble és l'Ajuntament, per damunt de qualsevol altra, inclosa l'Església. Neix del poble per posar-se al servei del poble.

Sacerdot secularitzat, mestre, alcalde, i diputat del Parlament. És alcalde de Roquetes des de l'any 1983. A les dues primeres es va presentar com a independent i a les següent com a socialista. **Quan em van proposar d'encapçalar la llista socialista, em va caure el món damunt. L'ajuntament era una institució que em quedava molt llunyana. Jo venia del món associatiu i reivindicatiu com: Associació de veïns, Sindicat de Mestres i de Partits minoritaris com la OEC i MCC...**

Actualment, els recursos dels roquetencs s'han diversificat prou com per afrontar els daltabaixos de l'oferta i la demanda. **El que més em satisfà com a alcalde, no són pas les inauguracions i tallada de cintes, per molta satisfacció que comporta el fer-ho, sinó ser capaç de solucionar els problemes de la gent, tant a nivell personal com familiar. M'agrada que la gent tingui la suficient confiança com per venir a parlar amb mi i exposar-me la seva problemàtica, perquè si està a les meves mans, els ajudaré.**

El municipi de Roquetes ha estat de sempre un poble pagès, amb extenses planes d'oliveres i garrofers, principalment, fins la reconversió d'extenses zones en cultius de cítrics i arbres fruiters. **A hores d'ara, som un dels dos municipis catalans que formen part de l' "Associació espanyola de petits i mitjans municipis oliverers" que, recentment, s'ha constituït a Olvero (Cádiz) i que jo, personalment, vaig tenir l'honor de ser-hi present. I és que cal anar ben units en el tema de l'oli per tal de poder-ne fer una millor defensa dintre de la CEE.**

Uns quants anys enrera, hi havia més de dos-cents molins d'oli, la majoria particulars. Ara sols en queden dos de particulars i una cooperativa que, sortosament, acaba de fusionar-se amb dues més per tal de fer-ne una que és la més important de Catalunya. **Gairebé no es troben pagesos joves. No hi ha continuïtat generacional. D'una part, la mecanització del camp ha comportat la reducció de mà d'obra i, d'altra, la manca de rendibilitat de l'agricultura, que es ve arrossegant, ha incentivat poc els joves de la població.**

Tampoc s'entén com obres gegantines com és el canal Xerta-Sènia, amb una longitud de trenta-quatre quilòmetres i amb una potencialitat previsible de regadiu d'unes vint mil hectàrees de secà s'hagi tingut tan abandonat per part de les administracions. **Cal dir que els diferents pobles per on passa aquesta obra han treballat a fons, al llarg de la dècada dels vuitanta, per tal de reconduir la finalitat d'aquest canal que no era altra que la de portar aigua a la planta siderúrgica de Sagunt. He dit repetides vegades que aquest**

tema podria portar per títol "La vergonya nacional en regadius". El Sr. Gil manifesta una gran i llarga afició per la bandúrria. **Quan toco aquest delicat instrument de corda i pua, sembla com si perdés de vista el meu entorn.** Ha organitzat diverses rondalles musicals en diferents indrets i, actualment, dirigeix la que ha format al barri on viu, el Raval de Cristo, de la que diu que: **És la millor i la més completa de totes les que he format.**

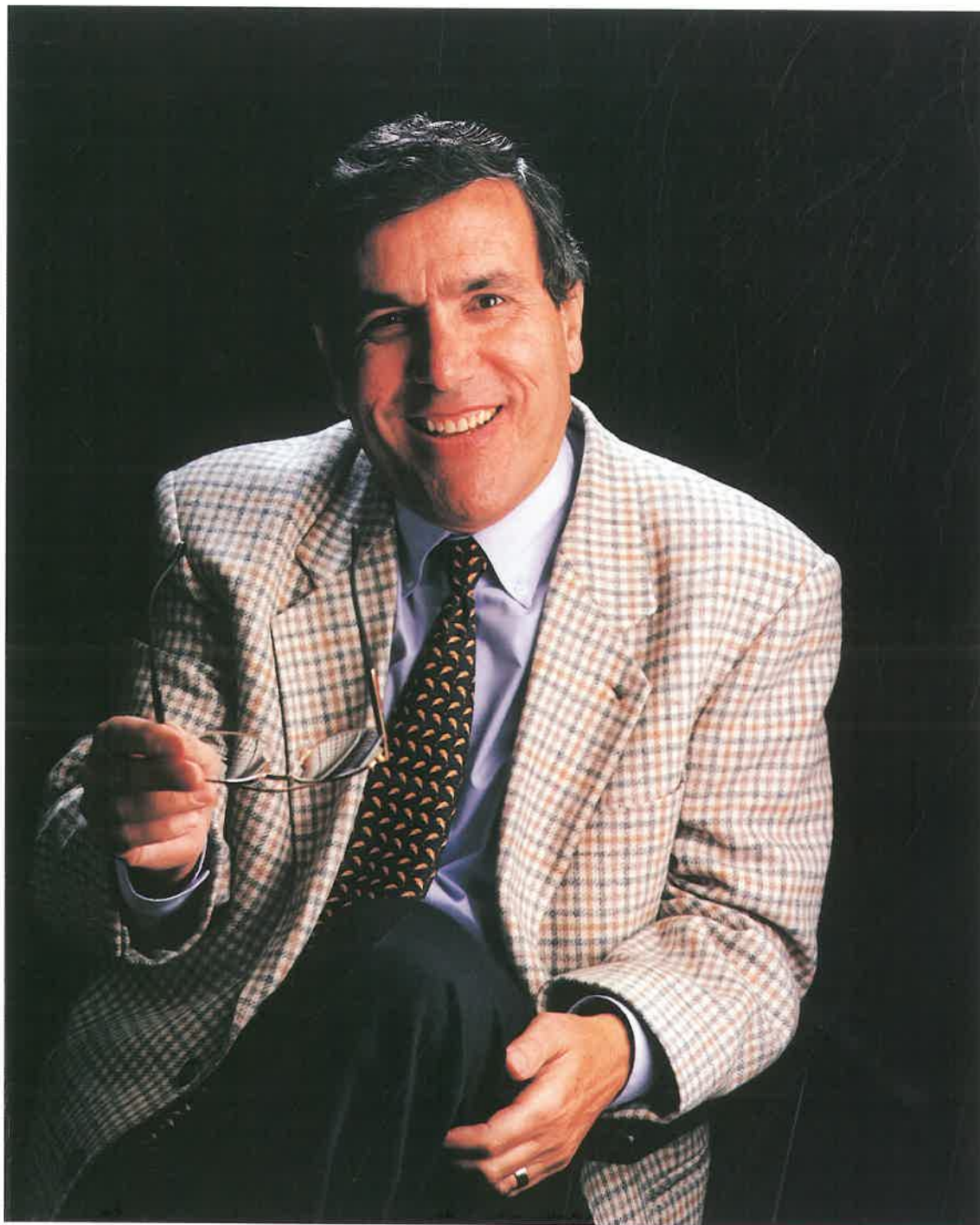
En aquests anys ha estat necessari treballar a fons les infraestructures municipals. **Les infraestructures estan bàsicament resoltes: tres casals culturals, una emissora municipal, una revista local mensual, un canal de televisió amb una participació important de l'Ajuntament, dues escoles taller, consolidació del Tradicionari, concurs de pintura institucionalitzat, diversos llibres publicats sobre temes locals ... I un important suport consolidat a les diferents entitats socioculturals de la població. Així com el reconeixement públic del Sr. Pepe García "Lo Canalero" que al llarg de més de seixanta anys ha fet, de la cançó improvisada, l'admiració de tanta i tanta gent. A l'igual que el suport que donem al nostre prestigiós Observatori de l'Ebre.**

Tradicionals són les bandes de música en aquestes terres. Tradicional és la vocació humanista i idealista d'aquest home. **Crec que el sentiment independentista no està massa assumit en aquestes terres nostres. Sí que es valora i es demanen més competències per a Catalunya, però a la vegada, que el reequilibri territorial arribi a aquestes terres del sud.**

El batlle de Roquetes vol, per damunt de tot, que la seva gent tingui un treball digne. **Manquen a casa nostra més llocs de treball, derivats de mitjanes i petites indústries..., el comerç -tenint Tortosa al costat- és molt difícil. Bastant de gent treballa al sector serveis.**

El medi natural també és motiu de preocupació per aquest alcalde que no perd l'ocasió de pujar al cim del Caro -1447 m. i situat dintre del terme municipal- quan la neu hi fa acte de presència. **M'agradaria molt que els Ports de Caro passessin a la categoria de Parc Natural, sense perdre la seva accessibilitat i identificació amb la gent d'aquesta terra. Contemplar la majestuositat d'algunes de les més de cinc mil cabres hispàniques és un espectacle incomparable. I si poguéssim exportar part del vent de dalt que amb tanta freqüència ens visita, gairebé seriem rics.**

El Sr. Gil, quan se li pregunta com voldria deixar l'alcaldia, respon: **Com aquesta pregunta pot tenir dues interpretacions dic, en primer lloc, haver pogut transmetre a la ciutadania un millor concepte del que és la responsabilitat i l'honor de ser per uns anys la màxima autoritat de Roquetes. I també m'agradaria deixar l'Alcaldia de puntetes i sense fer gens de soroll.**

Mariano Gil Agné - Roquetes - 6.057 hab. (el Baix Ebre)